

Νάματα Ζωήρρυτα Πηγής Θεομητορικής

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

σὸ Γυναικεῖο Μοναστήρι
τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης
Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς

Τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, 27.3.2010 ἐκ.ήμ., ἐώρτασε ἐν Χριστῷ τῷ Ἀναστάντι Σωτῆρι ἡμῶν ὁ κυρίως Ναὸς τῆς Γυναικείας Μονῆς τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς.

Ἡ Ἱερὰ Πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἶχε προετοιμασθῆ ἐπιμελῶς ἀπὸ τὴν ἐξαμελῆ Ἀδελφότητα ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Ὁσιωτάτης Καθηγουμένης Γεροντίσσης Εὐπραξίας, ὥστε σὸ ἱερὸ Καθίδρυμα νὰ ἐπικρατῆ παντοῦ τάξις καὶ καθαριότης.

Τὸ ἡσυχαστικὸ αὐτὸ Μοναστηράκι, τὸ ὁποῖο ἀποπνέει τὸ ἄρωμα τῆς ἐν Χριστῷ πτωχείας καὶ φιλοκαλίας, ἰδρύθηκε στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ ἔ70 ὑπὸ τῆς ἀειμνήστου Γεροντίσσης καὶ πρώτης Καθηγουμένης Εὐγενίας Μοναχῆς († 20. 7.2001), ἔχει δὲ προσχωρήσει στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους (Κυριακὴ Τυρινῆς 2009).

* * *

Στὴν ἐφετινὴ Πανήγυρι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς συμμετεῖχαν ἀρκετοὶ εὐσεβεῖς Προσκυνηταί, προεξάρχοντος τοῦ Ἀξιοτίμου Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀφιδνῶν κ. Ἀλεξάνδρου Ζουγανέλη, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν στιγμὲς πνευματικῆς ἐξάρσεως ὑπὸ τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ἦπταν ἀπὸ τὰ Ζωήρρυτα Νάματα τῆς Θεομητορικῆς Πηγῆς καὶ εὐφράνθησαν ἀπὸ τὶς ἀγγελικὲς μελωδίες τοῦ Χοροῦ τῶν Μοναζουσῶν τῆς πλησιοχώρου Μονῆς τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κύριος Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος καὶ Πνευματικὸς τῆς Μονῆς, συμπαραστα-
τούμενος ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμώτατο π. Σωτήριο Γιούλη, τὸν Ἱεροδιάκονο π.
Ἰωσήφ καὶ τοὺς Ὑποδιακόνους Γέροντα Ἀντώνιο, Δημήτριο Γιατροῦ
καὶ Κωνσταντῖνο Κουκοβῖνο.

Ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων σχεδὸν ἅπαντες οἱ
παριστάμενοι. Στὸ τέλος ἐλιτανεύθησαν πέριξ τοῦ Ναοῦ οἱ ἱερὲς Εἰκόνες
τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Πρὸ τοῦ μνήματος τῆς
αἰοιδίμου Κτητορίσσης Γεροντίσσης Εὐγενίας ἐγίνε ἐπιμνημόσυνος δέησις,
ψαλλομένο τοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη». Κατὰ τὸ ἱερὸν ἔθος τῶν Μονῶν,
παρετέθη εἰς ἅπαντας πασχαλινὴ λιτὴ τράπεζα Ἀγάπης.

* * *

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ὁ Θεοφιλέστατος ὠμίλησε γιὰ τὸ *Μήνυμα* τῆς
Θεοτόκου στὴν ἐποχὴ μας καὶ ἀναφέρθηκε σὲ δύο Ἀποκαλύψεις, οἱ ὁποῖες
ἐτόνιζαν τὸ *Μήνυμα* αὐτό:

*ὁ Κύριος ἐπιθυμεῖ ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς νὰ ἀγιάζωνται διὰ
μέσου τῆς προσευχῆς γιὰ χάρι ὅλου τοῦ κόσμου (Ἀποκάλυψις
στὸν Στάρετς Παρθένιο τοῦ Κιέβου)· καὶ νὰ εἶναι ταπεινό-
φρονες, αὐτομεμφόμενοι, ὑπομονητικοί, πραεῖς καὶ μὴ
κατακρίνοντες τοὺς ἄλλους, λογιζόμενοι συνεχῶς, ὅτι «πάντες
εἰσέρχονται εἰς τὴν Βασιλείαν διὰ τὰς δικαιοσύνας αὐτῶν,
ἐγὼ δὲ μόνον κληρονομῶ τὴν κόλασιν διὰ τὰς ἁμαρτίας μου»
(Ἀποκάλυψις εἰς Γέροντα Ἐρημίτην περὶ τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ
«λαχανᾶ»-μανάβη).*

* * *

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς χαροπαρόχου Θεομητορικῆς Πανηγύρεως, ἡ Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Εὐπραξία παρεχώρησε τὸν λόγο στὸν εὐλαδέστατο καὶ λίαν θεοτοκόφιλο Καθηγητὴ Πανεπιστημίου, Ἴατρο Ἄγγειολόγο, κύριο Εὐάγγελο Κουσιομίτη, ὁ ὁποῖος μὲ καλλιπέπαια, χάρι καὶ αὐθορητισμὸ ἐξέφρασε ἐν ὀλίγοις τὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐκ μέρους ὅλης τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν συμπαριστατῶν Αὐτῆς γιὰ τὴν συμβολή του στὴν *ἀνάστασι* τῆς Μονῆς, τέλος δὲ προσέφερε εἰς αὐτὸν μία θαυμάσια συμβολικὴ Εἰκόνα, μὲ τίτλον: «Ἡ Πατρικὴ Ἀγκαλιὰ» (Ὁ Οὐράνιος Πατέρας φέρει στὸ στήθος Του τὸν Ἄσωτο Υἱό).

Ὁ Θεοφιλέστατος εὐχαρίστησε τὸν χαρισματικὸ Ὁμιλητὴ-Ἴατρο γιὰ τὸ εὐγενὲς Λογύδιό του, ὑπενθύμισε ὅμως ὅτι ὅλα ὅσα ἔγιναν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους γιὰ τὴν πνευματικὴ πρόοδο τῆς πανηγυριζούσης Ἱερᾶς Μονῆς ὀφείλονται στὴν Θεομητορικὴ Εὐλογία καὶ στὶς εὐχὲς καὶ τοὺς κόπους τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται καὶ συν-κτίτωρ τῆς Μονῆς: «ἄλλοι κεκοπιάκασιν», κατέληξε, «καὶ ἡμεῖς εἰσήλθομεν εἰς τὸν κόπον αὐτῶν» καὶ δρέπομε τοὺς εὐχύμους καρπούς τῶν καμάτων αὐτῶν.

■ Δόξα τῷ Θεῷ, διὰ τῆς Θεοτόκου, πάντων ἔνεκεν!...

